

Latvijas Reiki sekcijas priekšsēdētājs, skolotājs meistrs **Mihails Mošenkovs**

(Sākums aprīļa numurā)

Mūsu stāvoklis un reiki

Reiki māca ne tikai saņemt enerģiju, bet arī saglabāt savu stāvokli neskartu. Taču tas nevar aizstāt paradumus un vēlmes. 2002. gadā franču zinātnieki atklāja, ka, izjutot dziļu iekšēju mieru, milzīgos daudzumos dzimst neironi, atjaunojas organisms. Jebkurš meditācijai līdzīgs noskaņojums palīdz atspirgt. To, ka garīgās prakses, mijiedarbojoties ar enerģiju, var palīdzēt cilvēkam atjaunoties, savulaik uzskatīja par mītu. Izrādās, ka cilvēks visu laiku ar kaut ko saskaras, ietekmējas un atdzimst, jo ieslēdz šo mehānismu. Tas viss notiek smalkā, pat ne *šūnu līmenī*, bet netveramākā.

Ko var paveikt reiki? No rokām, tāpat kā visa auguma, nāk enerģija. Ķermenis elpo ar katru šūnu. Sabiedrība dzīvo sarežģītā sistēmā, kas pati piemērojas atkarībā no ārējiem apstākļiem: domām, temperatūras, apģērba u.c., taču galvenokārt no cilvēka. Iztēlojieties kādu, kurš nēsā lieliskus apavus, ģērbjas Versačas drēbēs, ēd labāko, mitinās skaistā savrupmājā, biedrojas ar slavenībām... un tomēr ir nelaimīgs, nemierā ar sevi, slikti gul, klusībā raud. Vai tas ir iespējams? Jā! Tagad iedomājieties kādu citu: viņam nav nekā, dzīvo būdīnā un tomēr jūtas spirts. Veselāks ir trūcīgais, jo

ir laimīgs un apmierināts ar savu esību tādu, kāda tā ir, neprātojot, kādai tai jābūt.

Jebkura enerģija, neko neradot, sabrūk. Pavērojiet dabu un cilvēku attiecības! Ļaudis ir draudzīgi, mīlot cits citu un piedodot nepilnības. *Piedodiet cits citam!* Ja to dara viens, bet otrs ne, nekas nenotiek. Lūk, vienkārša darbība: var kaut ko novietot kārtīgi, bet var nomest, un no tā cieš pat izturīgs priekšmets. Viss liecina, ka radīt var tikai caur mīlestību, līdzpārdzīvojot un pieņemot esošo.

Atgriezīsimies pie laimes lutekļa būdīnā. Protams, arī viņš var kurnēt un teikt: „Tiem ir tas, kā man nav, dzīve ir netaisna...” Ikvien cilvēks nes enerģiju, – nevis mistisku, bet reālu. Dzīva šūna, doma un mijiedarbība dzemdina rezultātu. Tāpēc mazās mājeles iemītnieks var būt apmierināts, ja atzīst īstenību ar pateicību, atsaucību, ir gatavs to izvēlēties.

Pie tā, kas mums ir, esam nonākuši paši... Ja kaut kas sāp, kā izturēties? Tāpat kā pret sevi... vai kā pret ienaidnieku, kas perinās mūsos? Atkal jāmin zinātnisks fakts – ja jums smeldz celis un jūs sāksiet to ienīst, tas reaģēs – baidīsies, krampjaini sarausies. Ja to apmīļosiet, tas atslābināsies, un brūces sadzīs no tā vien, ka jūs par tām domājat. Slimojot bieži pret savu kaiti kļūst agresīvs. Vi-

sas ligas patiesībā ir pašu dzīves sekas, – *es niknojos pats uz sevi, ienīstu un nevaru ciest*. Skaidrs, ka reakcija neizpaliek. Pieņemsim, kāds saka savam paziņam: „Tu briesmīgi izskaties, tev ir tik nepareiza stāja... Un kādi ķermeņa izmēri! Gatavā kroplība!” Bet otrais pasmaida un atbild: „Viss ir labi, turpini vien sacīt riebeklības!” Ko tādu grūti iztēloties. Organisms dzird, reaģē un sadarbojas. Ko mēs darām? Zinot kaut ko, var izvēlēties: nelikties zinīs vai mācīties. Enerģija šajā pasaulē piemīt visam. Nav nekā, kas būtu ņemams vērā līdz konkrētam brīdim, bet vēlāk vairs ne. Viss ir dzīvs un jūt. Mēs pļaujam sava mūža auglus.

Iztēlojieties savas rokas, no kurām plūst enerģija, spožums! Reiki ir baltā gaisma. Tā izstaro arī no acīm, no elpas, no visa auguma, taču galvenokārt no pirkstiem, jo rokas ir iniciētas, tās aktivizējas un sāk starot. Reiki iniciācijas rezultātā viss sāk spēcīgi izstarot. Mirdzošs kūlis ieiet ķermenī. Šķēršļi ir tikai šķietami, – miesa ir mazliet blīvāka matērija nekā gaisms vai ūdens. Gaišums ieiet, pārveido enerģētiku un padara to dievišķi skaidru. Arī gars jātur tīrs. Tādai jābūt ikviena gribai, jo kurš gan cits varētu būt noteicējs? Radītājs jums uzticējis šo dzīvi...